

Ego Joannes diaconus cardinalis S. Mariæ No- A
væ ss.

Ego Jacintus diaconus cardinalis S. Mariæ in Cos-
medin ss.

Datum Antissiodori per manum Guidonis sanctæ
Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis et cancellarii, x
Kalendas Septembris, indict. x, Incarnationis Do-
minicæ anno 1148, pontificatus vero domini Euge-
nii III papæ anno tertio.

CCXXI:

*Ad Matisconensem et Cabilonensem episcopos. — Ut
Jocerannum Grossum, Branciduni dominum, com-
pellant satisfacere de illatis Cluniacensi monasterio
injuriis, secundum definitionem Lugdunensis ar-
chiepiscopi.*

(Anno 1147, Aug. 25.)

[D. BOUQUET, *Recueil*, XV, 445.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, vene-
rabilibus fratribus P[ONTIO] Matisconensi et G[UAL-
TERIO] Cabilonensi episcopis, salutem et aposto-
licam benedictionem.

Dilectus filius noster Petrus Cluniacensis abbas,
ad nostram præsentiam veniens, querelam deposuit
quod G[ocerannus Grossus Branciduni dominus],
secundum quod jurisjurandi religione firmavit, in
contemptum Christianæ fidei iudicio fratris nostri
A[medei] (24) Lugdunensis archiepiscopi noluit obe-
dire. Quia igitur transgressores laicos cohibere non
est contra leges agere, sed legi ferre subsidium, per C
præsentia vobis scripta mandamus quatenus memo-
ratum G[ocerannum] diligenter et sollicitè monea-
tis ut, secundum sententiam memorati fratris nostri,
de illatis injuriis Cluniacensi abbati et fratribus sa-
tisfaciat, et ab illicitis exactionibus absteat: quod
si facere contempserit, in eum excommunicationis,
et in terram ejus interdicti sententiam profe-
rat.

Datum Antissiodori, x Kal. Septembris,

(24) Prolatum ab Amedeo Lugdunensi archiepiscopo
iudicium recitat Guichenonus in Bibliotheca Sebu-
siana, p. 365, in hunc modum: « Notum sit omni-
bus in manibus quorum hæc charta pervenerit, quod D
ego Amedeus Lugdunensis archiepiscopus apostolicæ
sedis legatus, domini papæ urgente mandato, vene-
rabiles fratres Cluniacensis et Josserannum Gros-
sum, ad definiendam controversiam quæ inter eos
diu agitata fuerat, ante meam evocavi præsentiam.
Utraque igitur parte ante nos constituta, allega-
verunt Cluniacenses prædictum Josserannum in
Cluniacensis Ecclesiæ terris, quæ sub ejus fuerant
potestate, graves injurias et exactiones fecisse;
hospitia quæ antecessores ejus in eis non habue-
rant, violenter exegisse; rapinis et talliis, diver-
sisque infestationibus, eorum homines graviter
oppressisse. Econtra Josserannus aiebat nil in eorum
terris accepisse, nisi ea quæ more consuetudinario
antecessores sui in eis acceperant. Auditis igitur
utriusque partis rationibus, et consilio religiosorum
viro-
rum, Eraclii archiepiscopi, Willelmi de Mar-
gellis, magistri Otmar, et Gilberti archipresbyteri,

CCXXII.

*Monasterio Cluniacensi asserit Baernam Monterium,
a Guillelmo, comite Matisconensi, concessam.*

(Anno 1147, Aug. 25.)

[*Biblioth. Cluniac.*, 1409.]

EUGENIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis PETRO abbati Cluniacensi, ejusque fratribus
tam præsentibus quam futuris, regularem vitam
professis, in perpetuum.

Quæ ab Ecclesiæ Dei fidelibus pro animarum sua-
rum salute ad [religiosorum sustentationem ratio-
nabili providentia statuuntur, in sua volumus stabi-
litate persistere, et ne pravorum hominum valeant
in posterum refragatione turbari, congrua nos con-
venit sollicitudine providere. Sicut per scriptum
nobilis viri Willelmi Matisconensis comitis, quod
nostro conspectui obtulisti ejusdem sigillo impressum,
agnovimus, idem W. comes partim dono pro animæ
suæ et parentum suorum salute, partim venditione,
possessionem quamdam cum suis appendiciis in
burgo Ledonis, quæ vulgo Baerna Monteria vocatur,
quæ erat Haimonis Ledonensis præpositi, et bur-
gensem quemdam ejusdem possessionis custodem,
data ei concorditer in concambio alia Baerna Mon-
teria, vobis vestrisque successoribus in perpetuum
libere habendam concessit. Vos vero pro tanto
beneficio sexdecim millia solidorum Cluniacensis
monetæ, et quatuor ei dedistis. Cui nimirum dona-
tioni et venditioni Pontia comitissa uxor ipsius
comitis, Stephanus et Girardus filii eorum, præfatus
Aymo præpositus, mater ejus et fratres, Gualterius
vicecomes Frotoniaci, et omnes alii, qui in ea pos-
sessione aliquid juris videbantur habere, assensum
communiter præbuerunt. Quod ut firmiori stabilitate
subnixum consisteret, ipse quoque Willelmus
comes, et præfata uxor ejus, et filii, et omnes alii
supradicti juramento firmarunt, eo videlicet tenore,
quod hujus concessionis in perpetuum bona fide
auctores et defensores existerent. Si quis autem
calumniam facere, aut damnum inferre tentaverit.

testes quos Cluniacenses prodixerunt, diligenter
præstito sacramento testificati sunt, quod Josse-
rannus in prædictis Ecclesiæ terris nullam penitus
vim, nullasque exactiones de more inferre debebat: D
testimonio quorum Josseranni testes non contradi-
xerunt. Præterea Ecclesiæ testes asseruerunt, quod,
ipsis præsentibus et audientibus, Bernardus prædicti
Josseranni pater, cum Jerosolymam in domum hospi-
talis, ubi se donaverat, ire disponeret, in Clunia-
censium fratrum et aliorum multorum præsentia,
non solum consuetudines ullas in prædictis Ecclesiæ
terris se non habere asseruit, verum etiam Josse-
ranno et Henrico filiis suis, qui aderant, ne injurias
aliquas aut exactiones in præfatis Ecclesiæ terris
deinceps inferre præsumerent, evidenter præcepit;
qui si ejus mandato non obedirent, paternam hære-
ditatem eis interdixit. Quibus auditis, communicato
illorum consilio qui ibidem nobiscum aderant per
sententiam protulimus, ut Josserannus de illatis in-
juriis prædictis fratribus satisfaceret, et se a talibus
exactionibus deinceps compesceret; neque enim in
terris eorum talem habebat potestatem.